

Subota, 4. listopada 2025.
Mala dvorana u 19 sati

PAPANDOPULO KVARTET

Papandopulo & elektronika

Nikola Fabijanić, sopran-saksofon
Gordan Tuđor, alt-saksofon
Goran Jurković, tenor-saksofon
Tomislav Žužak, bariton-saksofon
Gost: Robert James Hoodooleen, vokal

 LISINSKI
DA CAMERA
25/26

George Antheill

Toccata br. 2 iz Dviju tokata za glasovir (obr. G. Tudor)

Olja Jelaska

Maske, pet stavaka za kvartet saksofona

Gordan Tudor

Politics (not according to Aristotle), za saksofone i vrpcu

David Dramm

Master Bop Blaster, gost: Robert James Hoodooleen

Bruno Vlahek

Germination, op. 70

Lukša Vučić Montana

Ad imum, za kvartet saksofona i vrpcu, praizvedba

Petar Obradović

Disco, za saksofone i vrpcu

Hvaljen kao „najznačajniji i s punim pravom najekspoziraniji domaći komorni sastav“, dinamičan i višestruko nagrađivan **PAPANDOPULO KVARTET** jedan je od najistaknutijih komornih sastava u Hrvatskoj. Posebno je prepoznat po doprinosu i izvođenju glazbe hrvatskih skladatelja, ali i po vrhunskim izvedbama djela klasičnog repertoara u aranžmanima za kvartet saksofona te djela renomiranih svjetskih autora suvremenog repertoara. Njihovi koncerti redovito su praćeni burnim odobravanjem publike i pohvalama kritike, koja ističe njihovu opuštenost i sigurnost u nastupu, intonativnu preciznost, bogatstvo tonske kreacije i zadivljujuću tehniku.

Dobitnici su brojnih nacionalnih i međunarodnih nagrada na nekima od najprestižnijih natjecanja i festivala komorne glazbe: prve nagrade i *Grand Prix*a na 3. Berlinskom međunarodnom glazbenom natjecanju, Zlatne medalje na Bečkom međunarodnom glazbenom natjecanju, prve nagrade i *Grand Prix*a na 6. Manhattanskom međunarodnom glazbenom natjecanju (New York City), nagrade *Orfej* (Beč), *Diplome Milka Trnina*, Nagrade *Daniel Marušić*, dviju nagrada *Porin* (2014. i 2023.), nagrade *Orlando* za glazbeni program na 75. Dubrovačkim ljetnim igrama (2024.), Nagrade Grada Jastrebarskog itd.

ROBERT JAMES HUDULIN (1983.), saksofonist je, klavijaturist i skladatelj umjetničkog imena Hoodooleen. Aktivan je na hrvatskoj i međunarodnoj glazbenoj sceni. Glazbeno obrazovanje počeo je u Glazbenoj školi Josipa Hatzea u Splitu, a usavršavanje je nastavio na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Svirao je u sastavu *Rolin Humes* te samostalno kao *Hoodooleen*. Uz skladanje popularne glazbe za bend, sklada i suvremenu klasičnu glazbu za komorne sastave. Pokrenuo je projekt *Živi, rasti, cvjetaj* u sklopu kojega je, među ostalim, ostvario suradnju s KUD-om *Moreška* i Vokalnim ansamblom *Lipe*. Radi kao nastavnik saksofona u Glazbenoj školi Frana Lhotke u Petrinji.

GEORGE ANTHEIL (1900. – 1959.) samoga je sebe smatrao i nazivao *enfant terrible* američke glazbe. Iz današnje perspektive, argumenti su pomalo smiješni, jer se odnose na izrazitu, neprekidnu ritmičnost, jetkost harmonijskih progresija i oštrinu melodike, no dvadesetih godina prošloga stoljeća vjerojatno su uistinu djelovali pomalo zastrašujuće na publiku odgoje-
nu na klasiци i kasnom romantizmu.

Fotografija: Wikimedia

Kompoziciju je studirao s Constantinom von Sternbergom i Ernestom Blochom, a potom je pokušao izgraditi skladateljsku karijeru u Berlinu i Parizu. Poslije koketiranja s antiromantičkom estetikom, u kojoj su ga podržavali ondašnji pariški stanovnici raznih umjetničkih profila, poput Joycea, Pounda, Yeatsa, Satieja, pa i Picassa, okrenuo se neoklasicizmu, u koji je uklapao sve moguće glazbene mode onoga vremena, no odobravanje kritike je izostalo. Pozornost javnosti privukao je avangardnom skladbom *Ballet mécanique* grubo sklopljenog zvukovlja koja je trebala biti filmska glazba za istoimeni film Fernanda Légera, no dvojica umjetnika radila su odvojeno, što je rezultiralo debaklom pri pokušaju sklapanja filma i glazbe. Premda je Pariz skladbu srdačno pozdravio, 'pokopali' su je američki kritičari i publika, zbog čega je Antheil zauvijek ostao pomalo na marginama američke skladateljske scene.

Vrativši se definitivno u Sjedinjene Američke Države 1933. godine, surađivao je s Georgeom Balanchineom i Marthom Graham skladajući glazbu za balette, opere i filmsku glazbu, ali i instrumentalna djela. Njegovi najpoznatiji baleti nastali su u suradnji s Balanchineom i Loringom, osobito djela *Dreams* i *Capital of the World*. Unatoč relativno bogatom opernom opusu (*Transatlantic*, *Volpone*, *The Brothers*, *Venus in Africa*, *The Whish*), najuspjelijom ostaje opera *Volpone* iz 1955., dok ostale više ne nalazimo na opernom repertoaru.

Kao strastveni pijanist, okušao se u svim žanrovima. Osim scenske glazbe, skladao je i šest simfonija, tri gudačka kvarteta i brojna djela za klavir, koja svjedoče o skladateljsko-poetičkim i estetičkim lutanjima, a neka je, kao što su *Mechanisms*, *Airplane Sonata* i *Sonata Sauvage*, redovito izvodio na pijanističkim recitalima po Europi.

Dvije toccate divljeg su ritma, guste harmonijske strukture koja 'šeće' između lijeve i desne ruke; zvuče pomalo hektično. Druga je čak brža od prve i u njoj Antheil vrlo vješto prikriva melodiku skrivajući je između akorda koji zadržavaju pozornost slušatelja od početka do kraja djela.

OLJA JELASKA (1967.) diplomirala je na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu glazbenu teoriju i kompoziciju u razredu prof. Marka Ruždjaka; usavršavala se na seminarima za suvremenu glazbu u Poljskoj (Białystok) i Njemačkoj (Darmstadt). Sudjelovala je u radu Mediteranskih glazbenih akademija 1998. u sirijskome glavnom gradu Damasku, u organizaciji *Échanges culturels en Méditerranée*, asocijacije iz Marseillea. Njezina se djela izvode na Muzičkom biennalu

Fotografija: Wikimedia

Zagreb, Glazbenoj tribini u Opatiji i Puli, Osorskim glazbenim večerima, Splitu, Zadru, Dubrovniku, Varaždinu i drugim gradovima. Jelaskina djela izvodili su brojni ugledni solisti i ansambli u Sloveniji, SAD-u, Kanadi, Švedskoj, Italiji, Austriji, Portugalu i drugim zemljama.

Od 1997. godine stalno je zaposlena na Glazbenom odjelu Umjetničke akademije u Splitu, a od 2014. u zvanju je redovite profesorice. Njezin prvi autorski CD objavio je nakladnik Cantus i Hrvatsko društvo skladatelja 2007. s djelima koje je skladala do 2003. te je tako zaokružila svoju prvu životnu i stvaralačku fazu. Za svoj skladateljski rad primila je Vjesnikovu nagradu *Josip Štolcer Slavenski* (2006.) te Godišnju nagradu *Vladimir Nazor* (2014.). Mnoga djela posvetila je puhačim instrumentima, a od brojnih objavljenih i izvedenih opusa izdajamo *Sfinge* za simfonijski puhački orkestar; *Bunar zvuka* za kvartet saksofona i orkestar; *Na sunčanoj strani*, *Dubrovačka siesta*, *Acquerello*, za drveni puhački kvintet; *A Ring of Smoke*, za multiinstrumentalista (bas-klarinet, glasovir, tam-tam, *flexaton*); *Tri slike*, za solo gitaru; *Kaleidoskop*, za flautu, klarinet i gudački kvartet; *Leptiri*, za sedam instrumenata, 2005.; *Maslačak*, tri stavka za gudački kvartet, 2007.; *Jutro na moru*, za violinu i komorni ansambl; *Meštrovitiev san*, suita za flautu (bas-flauta) i klavir; četiri pjesme za mezzosopran i gudački orkestar; ciklus pjesama *Amfore*, za mezzosopran, flautu, obou, klarinet, fagot i glasovir i druge.

Djelo Maske nastalo je 1999. godine, a fluidnost njegova tijeka u svih pet stavaka potenciraju izvođači. Izvrsna izvedba, koja je i snimljena za Cantus 2022., potvrđuje Papandopulo kvartet kao vrstan komorni sastav koji se trudi autentično i zanimljivo prenijeti skladateljevu poruku. Estetika koju je promicao Jelaskin profesor Marko Ruždjak, u kojoj transparentnost zvuka i forma dominiraju nad efektom, jasno je čujna u ovome djelu u kojemu oris svakog stavka dominira nad idejom cjeline.

GORDAN TUDOR (1982.) jedan je od vodećih glazbenika svoje generacije, aktivan kao solist, skladatelj, komorni glazbenik i pedagog. Višestruki je pobjednik državnih i međunarodnih natjecanja saksofonista i skladatelja te dobitnik najviših umjetničkih i diskografskih nagrada. Nastupao je po cijeloj Europi i Sjevernoj Americi u raznim komornim sastavima te kao solist s mnogim orkestrima. Trenutačno vodi međunarodnu klasu saksofona na Umjetničkoj akademiji u Splitu, a do 2017. radio je i kao profesor saksofona u Glazbenoj školi Josipa Hatzea u Splitu te kao gostujući docent na Muzičkoj akademiji u Novom Sadu. Umjetnički je voditelj ansambla S/UMAS, koji je osnovao pri Umjetničkoj akademiji u Splitu. Školovao se u Splitu, Zagrebu, Amsterdamu i Parizu. Alt-saksofonist je Papandopulo kvarteta te djeluje u duetu s gitaristom Mislavom Režićem i u Triju GIG.

Fotografija: Maja Grgić

Kao reproduktivni umjetnik praisveo je pedesetak skladbi hrvatskih i stranih autora, a kao skladatelj okušao se u raznim žanrovima i kombinacijama instrumenata; njegove su skladbe izvedene na svim kontinentima. Ljeto 2021. proveo je na rezidenciji u sklopu *Bang on a Can summer festival* – Massachusetts Museum of Contemporary Art. Ekskluzivni je umjetnik marki Selmer Paris i D'Addario Woodwinds.

Djelo *Politics (not according to Aristotle)*, za saksofone i magnetofonsku vrpcu, nagrađeno je Nagradom *Josip Štolcer Slavenski*, u čijem obrazloženju stoji:

„...skladba *Politics (not according to Aristotle)* može isprva ostaviti dojam tek puke dosjetke, čija, autorovim riječima, 'satira današnjeg društva u kojem svi imaju potrebu komentirati sve' sadrži i – u hrvatskoj glazbi nažalost još uvijek relativno rijedak – element lucidnoga glazbenoga humora. No, kako glazbom opisati nešto što se u startu percipira kao besmisleno – u konkretnom slučaju političke komentare na društvenim mrežama – a da pritom i sâm rezultat ne postane besmislenim? Tudor na to pitanje odgovara višeslojno, pri čemu upravo postupna integracija raznorodnih elemenata istodobno i oslikava i komentira odabranu temu. Minimalistički tretirana polazišna građa u svojoj prividnoj statičnosti pritom savršeno odgovara deskriptivnomu sloju. S druge strane, dezintegracijom se govornih elemenata riječi lišavaju svojega – ionako tankoga – semantičkoga sloja, ali u tom procesu dobivaju novu, unutarglazbenu funkciju. Dobivši takav izvanglazbeni poticaj, i glazba sama dobiva novi zamah, u kojem, premda ne posve oslobođena od prvotne statičnosti i repetitivnosti, uspijeva iskazati vlastitost i izreći svoju poruku.“

DAVID DRAMM (1961.), američki skladatelj rođen u Illinoisu, a odrastao u San Diegu, relativno se rano u skladateljskoj karijeri prometnuo u ikonu američke glazbe. Europljani, odnosno oni koji pišu o njemu, zaključili su da se njegove skladbe nalaze na točki spoja utjecaja vrlo heterogenih skladateljskih i izvođačkih estetika, kao što su one Charlesa Ivesa, Jimija Hendrixa ili Loua Reeda. Drammove su pjesme vrlo prisutne u javnom prostoru, a on i dalje vješto lavira između glazbe koju smatramo ozbiljnom i one koju definiramo kao isključivu zabavu. Kompoziciju je studirao na Sveučilištu u Kaliforniji te na Yaleu u klasi Louisa Andriessena i Earle Brown.

Fotografija: Anne La Berge

Njegova djela izvode se diljem svijeta na brojnim festivalima, kao što su Holandski festival, Varšavska jesen, *New Music Days* u Zürichu, Tallinnu i Bratislavi, Huddersfield Festival, *Freunde Guter Musik* u Berlinu, *Woch Der Niederländischen Musik* u Leipzigu, Moers Festival, EXPO u Bielu, finski festival *Time of Music*, Bugarski dani glazbe, *November Music* i drugi. Mnogi koreografi također posežu za njegovim radovima, a solisti, dirigenti i orkestri, kao što su Yannick Nézet-Séguin, Roterdamska filharmonija, Orkestar Nizozemskoga radija, ASKO/Schoenberg Ensemble, Kvartet saksofona Aurelia, Frances-Marie Uitti, HK Gruber, Marco Blaauw, Anne La Berge, Tatiana Koleva, Monica Germino i Tomoko Mukaiyama, naručuju njegove skladbe.

Master Pop Blaster iz 1992. nastao je kao svojevrsna antivarijacija na popularnu pjesmu *Straight no Chaser* Theloniousa Monka i namijenjena je kvartetu saksofona i reperu. Djelo je živahno, glasno, gotovo agresivno u zvuku i ritmici, a osnovni melodijski motiv neprestano se ponavlja. *Master Pop Blaster* postao je iznimno popularan; izvode ga često u svim krajevima svijeta.

Pijanist i skladatelj **BRUNO VLAHEK** (1986.) diplomirao je klavir u klasi Vladimira Krpana na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji. Poslijediplomske studije završava na Konzervatoriju u Lausannei kao stipendist Švicarske konfederacije kod Jean-Françoisa

isa Antoniolija te na Hochschule für Musik u Kölnu kao stipendist njemačkoga DAAD-a, gdje su mu profesori bili Vasilij Lobanov (klavir), Tilmann Claus (kompozicija) i Johannes Fritsch (improvizacija). Od 2010. do 2013. usavršavao se u klasi Dmitrija Baškirova na Visokoj školi za glazbu kraljice Sofije u Madridu. Kao pijanist redovito održava recitale i nastupa s orkestrima diljem svijeta; pobjednik je mnogih prestižnih međunarodnih pijanističkih natjecanja.

Fotografija: tds.hr

Skladao je niz djela različitih žanrova koja su diljem svijeta izvodili mnogi ansambli i solisti, poput Dubrovačkoga simfonijskog orkestra, Zagrebačkih solista, Cantus Ansambla, Zagrebačkog kvarteta, Chicago Master Singers, Akademskoga zbora Rumunjskoga radija, Zbora moskovske katedrale, pijanista Cypriena Katsarisa i Denisa Kozuhina, saksofonista Tonga Yanga i mnogih drugih, a izvedena su na festivalima poput Svjetskih dana Nove glazbe u Australiji, Osorskih glazbenih večeri, Glazbene tribine u Puli, Međunarodne tribine kompozitora u Beogradu, Festivala stare crkvene glazbe u Londonu, Festivala *Mozart* u Salzburgu, *Orgulje katedrale* u Leónu, Međunarodni festival klavira Guadalquivir (Córdoba, Španjolska), Festival *Paderewski* (Poljska), Međunarodni festival orguljaški ciklus Izraela, *Glazba u parkovima* (Barcelona), Pijanistički festival Yangtze (Kina), kao i Dubrovačkih ljetnih igara, za čiju je ceremoniju zatvaranja 2010. skladao *Hommage à Sorkočević* za sedam solista i orkestar.

Laureat je međunarodnoga skladateljskog Natjecanja *Cristóbal Halffter* u Španjolskoj i međunarodnog Natjecanja *Fidelio*. Nagrađen je i diskografskom nagradom *Porin* za najbolju skladbu klasične glazbe 2018. godine, kao i Nagradom *Stjepan Šulek* Hrvatskog društva skladatelja za najbolju skladbu 2019. godine. Nositelj je počasne diplome španjolske kraljice Sofije.

Trenutno je profesor na Konzervatoriju *Katarina Gurska* u Madridu i član ocjenjivačkih sudova međunarodnih glazbenih natjecanja; održava i majstorske radionice diljem svijeta.

Skladatelj je vrlo detaljno opisao djelo koje večeras slušamo, a koje organski izrasta iz početnog motiva sve do složene, guste polifonije kojom završava posljednji stavak.

„Skladba *Germination* za četiri saksofona nastala je 2024. godine na narudžbu Festivala *Novalis*, čija je tema bila ekologija, a posvećena je Papandopulo kvartetu koji ju je u sklopu toga festivala i praisveo 9. listopada iste godine u Kulturnom centru Osijek. Ova ekološki inspirirana glazbena priča prati nastanak mlade biljke kroz proces klijanja, osvježujući taj nužni fenomen za sav živi svijet na Zemlji, pa tako i za daljnje održivo čovjekovo postojanje. Prisutni su tako voda, zrak i svjetlost kao neki od ključnih elemenata o kojima ovisi opstanak čitavog biosustava te o kojima više nego ikad trebamo voditi brigu. Pet stavaka koji ulančano protječu jedan za drugim simboliziraju različite faze i promjene koje se događaju u tom biološkom postupku, glazbeno dočaravajući potrebne prirodne uvjete koji u njemu sudjeluju. Tako skladba započinje zvukovnom imaginacijom suhe klice u mirovanju i njenog postupnog napanja vodom, zatim početkom disanja i aktivacijom metaboličkog djelovanja, preko efekta svjetlosti i reakcije pričuvnih tvari koje pokreću vitalne procese, pa sve do završnog (polifonog) razvoja u samu biljku koja započinje svoj aktivni život.“

LUKŠA V. MONTANA (2000.) studirao je glazbu u Cardiffu, gdje je osvojio nagradu kao najbolji student, a potom je u Chicagu studirao filmsku glazbu i glazbu za medije. Godine 2024. završio je preddiplomski studij kompozicije na splitskom UMAS-u u klasi Ivana Božičevića. Opus Lukše V. Montane obuhvaća glazbu za animacije, kratkometražne i dugometražne filmove, videoigre i televiziju, a sklada i za solo instrumente, komorne sastave i zbor.

Fotografija: Wikimedia

Prošle je godine, 2024., osvojio nagradu za najbolju glazbu na Filmskom festivalu u Chicagu za kratkometražni film *Ashes*. Domaću publiku i autoricu ovoga teksta oduševio je skladbama *Agnus Dei* za mješoviti zbor i *Ascension* za klavir i magnetofonsku vrpcu praižvedenima na Festivalu *UMAS* u Hrvatskom domu Split, a publika popularne glazbe mogla ga je upoznati na 27. Festivalu dalmatinske šansone Šibenik (bio je pijanist i aranžer u pjesmi *Na tvome jastuku*, koju je otpjevala Gabriela Braičić). Klavirski kvintet za flautu, klarinet, bas-klarinet, alt-saksofon i klavir također je vrlo uspjela skladba koja „sadrži spoj elemenata suvremenih glazbenih tendencija i lirskog ekspresivnog stila kojim Lukša teži kao skladatelj i klavirist“.

Njegova akademska djela oblikovana su dinamičnim i pamtljivim melodijama od neoklasicističkog do avangardnog stila, a napisana su za solo instrumente, komorne sastave i zbor.

Ad imum za kvartet saksofona i vrpcu novo je djelo Lukše V. Montane, skladba posvećena Papandopulo kvartetu koji će je večeras i praižvesti. Prema naslovu, *Ad imum* ide do kraja ili, bolje, do dna svega zamislivoga, ispod svake dubine i svakog traga svjetla, do kraja neizmjernog prostranstva koje nudi ocean, ali i kvartet saksofona kao zvukovni konglomerat gipkih instrumenata, od kojih svaki boji sastav svojom specifičnom zvukovnom bojom. Sklonost autora dopadljivosti melodijske, kao i impregniranost estetikom filmske glazbe, evidentna je i u ovome djelu koje naginje klasičnom glazbenom izričaju i maštovitom eklekticismu. Moto skladbe je sljedeća pjesma:

The Ocean.
To some, it means summer days, waves lapping gently,
or the flicker of fish beneath the surface.
But I think of something else. I think of depth. Vastness.
A greatness so immense it slips beyond the edge of thought.
Not fear. But still, a quiet unease.
Dark blue, almost black.
Endless, uncertain, unreachable.
This isn't a story meant to frighten.
It's a song of immensity. Of awe. Of what lies beyond the light.
So listen.
Not to make sense of it,
But to feel what words cannot name.

PETAR OBRADOVIĆ (1972.), trubljač i skladatelj, diplomirao je 1994. godine na Glazbenoj akademiji u Ljubljani u klasi Antona Grčara, a 1995. postao je prvi trubljač Dubrovačkoga simfonijskoga orkestra. Iste godine zaposlio se na mjestu solotrubljača u Simfonijskome orkestru HRT-a u Zagrebu, gdje je zaposlen i danas. Kao solist nastupao je s Dubrovačkim simfonijskim orkestrom, Simfonijskim orkestrom HRT-a, Zagrebačkom filharmonijom, Mostarskim simfonijskim orkestrom, Kvartetom Sorkočević i Dubrovačkim gudačkim kvartetom.

Fotografija: Matej Grgić (Canus)

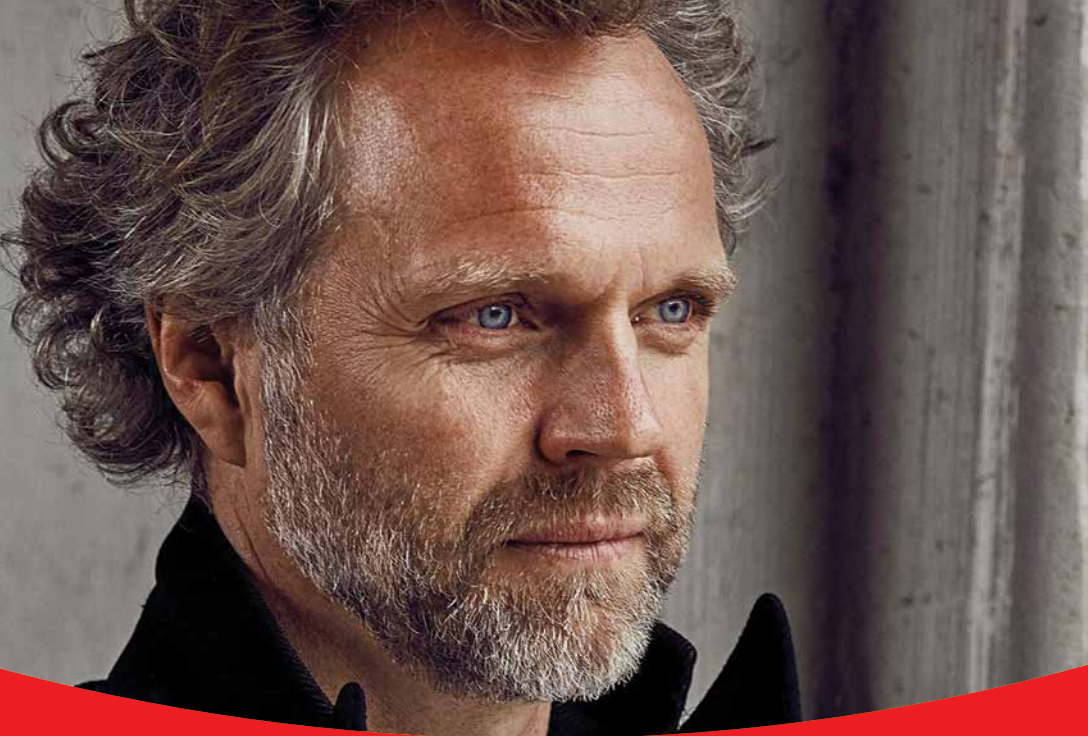
Godine 2000. nakladnička kuća Cantus objavila je njegov prvi nosač zvuka, na kojemu su, osim njegovih skladbi, i djela Šuleka, Detonija i Tarbuka. Uz pratnju Zagrebačke filharmonije snimio je Vivaldijev Koncert za dvije trublje i orkestar u C-duru. Godine 2006. Cantus je objavio njegov CD na kojemu su, uz Obradovićeva djela, i skladbe Papandopula, Berdovića, Bjelinskog i Kuljerića, a 2009. godine nosač zvuka s djelima skladatelja talijanskog baroka Franceschinija i Vivaldija te sa skladbama hrvatskih pretklasika, Bajamontija i Stratika. Izvedbe djela Petra Obradovića objavljene su i na brojnim albumima drugih glazbenika. Nakladnička kuća ALRY Publications (Seattle, SAD) objavila je notna izdanja za četiri njegove skladbe, a izdavačka kuća Martin Schmid (Nagold, Njemačka) 17 njegovih skladbi u ediciji „Collection Petar Obradovic“.

Redovito snima glazbu za arhiv trajnih snimki HRT-a, a dosad je ostvario više od 250 minuta autorske glazbe. Član je Hrvatskoga društva skladatelja od 1995. godine. Osim pisanja skladbi solističkih, komornih i orkestralnih djela, autor je filmske glazbe, kao i scenske glazbe za predstave Teatra Lero, izvođene na Splitskom ljetu i Dubrovačkim ljetnim igrama. Piše i kratka djela za učenike glazbenih škola. U svojem umjetničkom radu ostvario je niz suradnji s drugim glazbenicima i kao skladatelj i kao izvođač glazbe.

Godine 2019. dobio je diskografsku nagradu *Porin*, u kategoriji najbolje skladbe klasične glazbe, za skladbu *Bird Concerto*, za saksofon i orkestar, praižvedenu na 68. Dubrovačkim ljetnim igrama, a 2020. nagradu *Orlando* Hrvatske radiotelevizije za najuspješnije ostvarenje u glazbenom programu 71. Dubrovačkih ljetnih igara.

Disco je skladba napisana za saksofone i vrpcu i lijepo zaokružuje impresivan niz djela za kvartet saksofona i elektroniku. *Disco* je reminiscencija na mladost, adolescentske i postadolescentske izlaske generacije koja je odrastala potkraj osamdesetih, a (pretpostavljamo) najviše tulumarila devedesetih, na večernje izlaske i odlaske u diskoklube, prisjećanje na slobodu života, plesa i glazbe koja se tada slušala i upijala.

Skladbu je praižveo Papandopulo kvartet ujesen 2023. godine. Jednostavnog oblika, što je i svojstveno diskoglazbama, djelo spaja zvukove najrazličitijih zabavno-glazbenih estetika spomenutih desetljeća, a karakterizira ga neprekidni, protočni ritam.

LISINSKI
SUBOTOM
SVIJET NA
DLANU
25/26

LISINSKI SUBOTOM

Subota, 18. 10. 2025. u 19.30

Velika dvorana

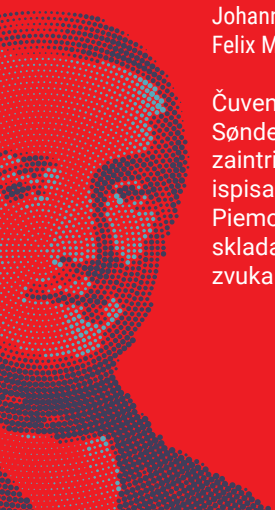
ŠKOTSKI KRALJEVSKI NACIONALNI ORKESTAR

THOMAS SØNDERGÅRD, dirigent

FRANCESCO PIEMONTESE, glasovir

Johannes Brahms: Prvi koncert za glasovir i orkestar u d-molu, op. 15
Felix Mendelssohn Bartholdy: Treća simfonija u a-molu, op. 56, *Škotska*

Čuveni škotski orkestar i njegov glazbeni ravnatelj, dirigent Thomas Søndergård donose veličanstvenu *razglednicu* iz svoje zemlje koju je, zaintrigiran i očaran njezinom poviješću, prostranstvima i olujnim nebom, ispisao Mendelssohn u svojoj Trećoj simfoniji. Švicarski pijanist Francesco Piemontesi pridružit će im se u izvedbi monumentalnog djela Brahmsa, skladatelja čiji izražajni pijanizam ispunjen energijom proizašlom iz samog zvuka savršeno odražava Piemontesijeve vlastite glazbene ideale.

REZIDENTI MUZA

BENJAMIN ŠURAN, bas-bariton

TAO-YUAN HSIAO, violina

ARSEN DALIBALTAYAN, glasovir

Ponedjeljak, 20. 10. 2025. u 19 sati
Mala dvorana

B. Papandopulo, I. Matetić-Ronjgov, Komitas, T. Hsiao, T. U-hian,
W. A. Mozart, V. Bellini, G. Rossini, G. Bizet

Prošle sezone pomno odabrani mladi umjetnici za nastupe u ciklusu *Rezidenti MUZA* napokon se okupljaju na zajedničkom koncertu kako bi pokazali zašto pripadaju među najtalentiranije studente zagrebačke Muzičke akademije. Umjetnički dijalozi violine, glasovira i ljudskog glasa stopit će se u neponovljivu glazbenu leguru od intimnih minijatura i antologijskih opernih arija prošaranih scenografskim i kostimografskim iznenađenjima.

Rezidenti
MUZA

Pokrovitelji:

GRAD
ZAGREB

Sponzori:

PBZ
Intesa Sanpaolo Group

CROATIA[®]
OSIGURANJE

